

УДК 371.134:78

DOI 10.31654/2663-4902-2025-PP-2-225-232

Ростовська Ю. О.

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри музичної педагогіки та хореографії
Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя
yarostovska@gmail.com
orcid.org/0000-0002-0910-117X

УМОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ПЕРЕКОНАНЬ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ-ХОРЕОГРАФІВ У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Вища хореографічна освіта України завдяки новій культурній та освітній політиці впродовж останнього десятиліття зазнала значних змін. Сучасний етап розвитку мистецької освіти потребує підготовки фахівців хореографії, які б поєднували у собі творчу індивідуальність і високий професіоналізм. Зміст професійної культури викладача хореографії як особистісно опосередкованого утворення складає єдність трьох взаємопов'язаних компонентів: педагогічного, фахового, загальнокультурного, які взаємопроникають і взаємозумовлюють один одного. Означені компоненти складають професійні переконання майбутнього викладача хореографії, адже повірити в істинність знань можна лише спираючись на педагогічні, фахові та естетичні знання у їх єдності. Крізь призму своїх переконань викладач сприймає і оцінює нову професійну інформацію. Головний шлях формування професійних переконань полягає у збагаченні здобувачів-хореографів фаховими знаннями і виконавськими вміннями, значущими для їх інтелектуально-емоційного ставлення до цих знань та умінь як до істинних; виробленні стійких професійних поглядів, впевненості у правильності своїх думок і дій; вихованні професійних потреб, які спонукають до хореографічної діяльності у відповідності зі своїми ціннісними орієнтаціями; досягненні органічної єдності фахових знань, професійних переконань і практичної дії. Найсуттєвішими умовами для формування професійних переконань майбутніх педагогів ми вважаємо: концептуальність, діалектичність і ґрунтовність фахової підготовки; використання у освітньому процесі освітніх технологій доведення і спростування, аргументації і критики методичних положень; досягнення єдності доведення і віри у процесі засвоєння фахових знань; наближення змісту фахової підготовки до виробничої практики.

Ключові слова: хореографічна освіта, професійна культура, професійні переконання, фахова підготовка.

Постановка проблеми. Розбудова української освіти ХХІ століття вимагає від майбутнього викладача хореографії високої педагогічної культури, моральних цінностей і переконань, професійної майстерності. Навчаючись у закладах вищої освіти, майбутній викладач хореографії має не тільки оволодіти необхідними фаховими знаннями та вміннями, а й усвідомити шляхи їх набуття, оволодіти принципами та методами пізнання теорії й практики своєї педагогічної діяльності.

Тільки за таких умов можна виховати педагога, здатного творчо мислити, самостійно орієнтуватися у найрізноманітніших проблемних ситуаціях професійної дійсності, критично їх оцінювати та оперативного знаходити шляхи подолання суперечностей, що виникають. У процесі становлення особистості майбутнього викладача хореографії вагоме місце посідає формування професійних переконань, які, будучи

важливими структурними компонентами світогляду, визначають його ставлення до своєї майбутньої діяльності.

Проблема полягає в тому, щоб за роки навчання у закладі вищої освіти сформувати у майбутніх педагогів-хореографів стійкі професійні переконання, правильні світоглядні установки, готовність до художньо-освітньої діяльності; виробити особистий творчий стиль діяльності, професійну поведінку; розвинути волю до подолання педагогічних труднощів. Це здійснюється шляхом вивчення здобувачами циклів гуманітарних, психолого-педагогічних і фахових дисциплін, залучення їх до різноманітних видів навчально-практичної діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми професійної підготовки майбутніх педагогів-хореографів досить багатогранні, актуальні та охоплюють досить широке коло питань. Так, до психолого-педагогічних аспектів формування професійної готовності, розвитку художнього потенціалу, педагогічних якостей майбутніх викладачів хореографії зверталися у своїх працях вітчизняні науковці Т. Благова, Ю. Богачова, А. Борисов, О. Бурля, Т. Калашнікова, Т. Сердюк, Б. Стасько та інші; процес управління розвитком творчого мислення, формування творчої активності, створення іміджу здобувачів-хореографів досліджували Л. Андрощук, Г. Бурцева, В. Корольов, С. Куценко, А. Череднякова; процес професійно-педагогічної підготовки балетмейстера досліджували і висвітлювати у своїх публікаціях В. Нікітін, О. Пархоменко та інші.

Проблеми хореографічної освіти та історії розвитку хореографічного мистецтва досліджували українські науковці Т. Благова, Л. Андрощук, Д. Шаріков, Л. Цветкова, О. Чепалова, наголошуючи на тому, що майбутній педагог-хореограф повинен бути не тільки спеціалістом-практиком, а й володіти знаннями історії.

Інноваційним аспектам фахової підготовки майбутніх педагогів-хореографів присвячена низка досліджень провідних науковців, зокрема: Т. Медвідь, О. Мартиненко, О. Лиманської, Л. Андрощук, Т. Благової, О. Ребрової, А. Ветринської, Л. Макаренко та інших.

Питання формування професійних переконань майбутніх викладачів у педагогіці вищої школи вивчалися зовсім мало, здебільшого опосередковано (О. Олексюк, Г. Падалка, О. Рудницька, В. Павленко та інші). Тому зміст професійних переконань викладача, його залежність від суспільних вимог, професійних обов'язків, які постійно змінюються як у часовому, так і соціальному вимірах, розкриті недостатньо.

Мета статті – на основі аналізу досліджень вітчизняних науковців визначити основні умови формування професійних переконань майбутніх викладачів хореографії у процесі їх фахової підготовки.

Виклад основного матеріалу. У європейському науковому просторі досить актуальними стають проблеми розвитку хореографічного мистецтва та удосконалення професійної підготовки майбутніх хореографів. Усвідомлення значущості хореографічного мистецтва у системі культури та освіти стало відкриття спеціальності 024 «Хореографія» у закладах вищої освіти України, що викликало потребу в удосконаленні системи професійної підготовки майбутніх фахівців хореографії [6, с. 176].

Саме підготовка педагогічних кадрів займає одне з головних місць серед важливих умов модернізації вищої школи в Україні. Як наголошується у Національній доктрині розвитку освіти, держава має забезпечувати підготовку висококваліфікованих фахівців, здатних до творчої праці, професійного викладацького та виконавського розвитку.

Серед значущих якостей особистості сучасного викладача, зокрема хореографії, особливо виділяються соціальна активність, педагогічна спрямованість, ціннісні орієнтації та професійні переконання. Саме професійні переконання, на наш погляд, є системоутворюючою якістю особистості майбутнього викладача хореографії. Поряд із знаннями, почуттями і волею такі переконання виступають головним елементом самосвідомості педагога-хореографа [6, с. 177].

Формувати професійні переконання у процесі засвоєння фахових знань означає наповнити підготовку здобувачів-хореографів таким змістом, який би забезпечував глибше проникнення у сутність певного освітнього явища, викликав прагнення до критичного осмислення матеріалу, стимулював оцінне ставлення до художніх явищ, активізував власні судження здобувачів, формував мотиваційне ставлення до професії педагога-хореографа, створював можливості для самостійного доведення істинності методичних положень на основі загальнонаукових і фахових знань, зміцнював віру в їх істинність, інтегрував загальнонаукові й фахові знання, наближував навчальні заняття з фахових дисциплін до практики у мистецьких закладах освіти чи хореографічних колективах; створював творчу атмосферу набуття хореографічної освіти на принципах педагогічної взаємодії, співтворчості, особистісно-зорієнтованого підходу [6, с. 177–178].

Визначення умов формування професійних переконань майбутніх викладачів хореографії у процесі фахової підготовки потребує з'ясування низки науково-методичних питань. Йдеться, насамперед, про *шляхи* формування професійно-педагогічних переконань здобувачів, *можливості* педагогічного опосередкування цього процесу.

Однією із якостей викладача хореографії є вміння правильно визначати естетичні цінності творів хореографічного мистецтва і аргументовано пояснювати своє ставлення до них. Саме художньо-естетичні цінності несуть розуміння предметів чи явищ хореографічного мистецтва як прекрасних чи потворних, піднесених чи низьких, трагічних чи комічних. Таке емоційне ставлення до явищ хореографічного мистецтва наповнює значним смислом їхню хореографічну діяльність [5, с. 39].

Включення у цей процес духовного потенціалу особистості здобувача-хореографа, його творчих сил відбувається завдяки активній навчально-пізнавальній і художньо-виконавській діяльності, ефективність якої визначається створенням таких умов, які б забезпечували відтворення професійної хореографічної культури, накопиченої у суспільстві, та стимулювання внутрішнього саморозвитку майбутнього педагога, зокрема становлення його професійних переконань.

Оскільки від внутрішньої позиції людини залежить дія на неї тих чи інших впливів, ефективність формування професійних переконань майбутніх викладачів хореографії визначається не лише зовнішніми умовами (змістом хореографічної освіти, майстерністю викладачів хореографії, організацією у закладі вищої освіти навчальної і практичної діяльності, методами навчання тощо), а й внутрішніми, які визначаються особистістю самих здобувачів (досвідом знань, хореографічних умінь, ставлень до життя, інших людей, самого себе; психологічною установкою на професійну діяльність; рівнем розвитку таких психологічних якостей особистості, як мислення, потреби, мотиви, оцінні ставлення, здатністю до емпатії тощо) [6, 180].

Під педагогічними умовами формування професійних переконань майбутніх викладачів хореографії у процесі фахової підготовки нами розуміються такі спеціально створені умови, які необхідні й достатні для розвитку інтелектуально-емоційного ставлення до фахових знань як до істинних.

Важливою умовою формування професійних переконань є **концептуальність, діалектичність і ґрунтовність** фахової підготовки майбутніх викладачів хореографії. Сьогодні хореографічна освіта вимагає підготовки таких викладачів хореографії, які б поєднували у собі стійкі переконання, творчу індивідуальність та високий виконавський професіоналізм.

Важливою складовою професійної підготовки майбутніх фахівців хореографії у закладах вищої освіти виступає виконавсько-сценічна майстерність хореографа, без якої формування професійних переконань майбутнього педагога буде не повноцінним. Особливого значення в освітньому процесі набуває комплекс дисциплін, що впливають на формування професійних практичних навичок майбутніх хореографів, а саме: теорія та практика виконання класичного, українського, народно-сценічного, сучасного танців.

Виконавсько-сценічна майстерність хореографа спирається на міцну теоретичну базу знань та широкого спектра практичних умінь і навичок, а також сформованих професійних переконань, необхідних для ефективної педагогічної, балетмейстерської та виконавської діяльності. Це реалізується шляхом систематичної репетиційної практики, яка відбувається у танцювальних класах і сприяє розвитку психофізичного апарату здобувачів, засвоєння і усвідомлення ними технічних і виразних якостей різноманітних стилів, жанрів та форм хореографічної мови, удосконалення танцювальної техніки [6, с. 182].

Оскільки хореографічне мистецтво – вид мистецтва, що має свою історію, свій шлях розвитку, становлення, методика викладання хореографічних дисциплін, наукові дослідження корифеїв танцю різних епох, важливого значення у формуванні професійних переконань майбутніх викладачів хореографії набувають теоретичні фахові дисципліни.

Мистецька освіта, зокрема хореографічна, спираючись на закон України «Про освіту» (2017), передбачає «здобуття естетичного досвіду та ціннісних орієнтацій у процесі активної мистецької діяльності»[1]. Цю важливу освітню мету забезпечує одна із ключових компетентностей, яка визначена у Концепції «Нової української школи» (2016) як «обізнаність та самовираження у сфері культури. Здатність розуміти твори мистецтва...» [3].

Ця компетентність передбачає усвідомлення особистості власної національної ідентичності, глибоке розуміння власної національної ідентичності, глибоке розуміння своєї національної культури, позитивне ставлення та повагу до культур інших народів світу. Для ефективності педагогічного процесу у закладах вищої освіти особливу увагу варто приділяти збереженню культурного спадку.

Вивчення історичного досвіду видатних педагогів-хореографів і балетмейстерів свідчить про поєднання традицій і новаторства у хореографічній освіті, оскільки навчання мистецтву танцю потребує від майбутніх педагогів-хореографів ґрунтовних знань культурних традицій із постійним прагненням до оновлених танцювальних форм і стилів. Сучасній хореографічній освіті потрібний педагог, який досконало знає, глибоко розуміє національні мистецькі танцювальні традиції та творчо володіє ними, щиро переконаний у цінностях цих традицій для майбутнього українського покоління.

Дуже важливо готувати майбутніх педагогів-хореографів до активного впровадження національних культурних надбань у практичну діяльність, вчити їх творчо підходити до осучаснення та композиційної інтерпретації народного танцю, не порушуючи його першооснови. Викладач закладу вищої освіти повинен прищепити здобувачам розуміння краси української хореографічної культури, розвинути бажання ділитися своїми знаннями з майбутніми вихованцями, навчити пропагувати український танок заради майбутнього нашої країни [4, с. 134].

Оволодіння майбутнім фахівцем професією передбачає засвоєння історично сформованих способів здійснення практичних і теоретичних дій. При цьому, метою професійної діяльності є засвоєння не способів дій взагалі, а лише тих з них, які узагальнені у формі наукового знання, зокрема, у формі теоретичного поняття. До того часу, поки майбутній педагог-хореограф не зіткнувся зі світом теоретичних знань, у його досвіді немає повноцінної професійної діяльності, хоча при цьому він може досить активно освоювати способи здійснення різноманітних практичних дій.

Концептуальність викладання курсу фахових методик забезпечать здобувачам-хореографам глибше проникнення у сутність певного освітнього явища, активізують їхні творчі сили і мислення. Це завдання у сучасних умовах реформування вищої освіти в Україні стає одним із найактуальніших, оскільки якість професійної підготовки майбутніх педагогів, насамперед визначається тим, на якому рівні викладач мислить, наскільки глибоко оволодів методологією хореографічної освіти та її методами [5, с. 42].

Викладання курсів «Методика роботи з хореографічним колективом», «Теорія та практика хореографічної освіти» на методологічному рівні, на якому майбутній

викладач оволодіватиме не тільки необхідними професійними знаннями й уміннями, але й усвідомлюватиме шлях їх набуття, оволодіватиме методами пізнання теорії й практики своєї професійної діяльності, дозволить педагогу-хореографу глибше пізнати діалектичний характер своєї професійної діяльності, робити аргументований вибір методичних засобів, виявляти ефективність педагогічних впливів тощо [6, с. 178].

Бурхливий розвиток нашого суспільства вимагає постійного удосконалення процесу підготовки майбутнього педагога-хореографа. Питання інновацій у фаховій підготовці майбутніх викладачів хореографії у закладах вищої освіти з метою формування кваліфікованих спеціалістів із стійкими професійними переконаннями, які стануть носіями і джерелами передачі хореографічної культури майбутнім поколінням, є дуже актуальними.

Тож, наступною важливою умовою формування професійних переконань є використання у навчальному процесі інноваційних освітніх технологій доведення і спростування, аргументації й критики фахових методичних положень.

Доведення розглядаються формальною логікою як система правил, що забезпечують виведення істинності тези з істинності аргументів. Тезою називається судження, істинність якого треба довести. Аргументом (підставою, доказом) називають ті судження, які наводяться для обґрунтування тези. Аргументами можуть бути факти, закони науки, теорії, аксіоми, визначення тощо, тобто положення, істинність яких вважається безумовною.

Демонстрація (форма аргументації) – це логічне міркування, в ході якого із аргументів (доказів) виводиться істинність або хибність тези. Аргументація – це один із способів обґрунтування тверджень (суджень, гіпотез, ідей, концепцій тощо). Твердження можуть обґрунтовуватися шляхом безпосереднього звернення до дійсності (шляхом спостереження, експерименту та інших видів практичної діяльності), а також з допомогою вже відомих положень (аргументів) і засобів логіки [2, с. 71–72].

Завданням аргументації є вироблення переконання або думки щодо істинності якого-небудь твердження. Переконання – повна впевненість в істинності, думка – теж впевненість, але неповна. Переконання можуть формуватися не тільки на основі аргументації або спостереження і практичної діяльності, але й шляхом навіювання, повчання, на основі віри тощо.

Професійні переконання майбутнього викладача, сформовані на основі доведення, характеризуються більшою стійкістю, що ґрунтується на впевненості в істині. Вони дозволяють особистості ігнорувати протилежні думки шляхом їх заперечення і тим самим поглиблювати власні переконання. Показником глибини такого переконання є його поширення на всі ситуації, які торкаються його сутності. Справжня впевненість у істинності того чи іншого переконання може бути досягнута тільки в процесі або повноцінного обґрунтування викладачем хореографічних дисциплін, або самостійного проникнення в сутність явищ у ході власного доведення.

У професійній підготовці майбутніх викладачів хореографії у закладах вищої освіти складається багато навчальних ситуацій, коли здобувач не має змоги перевірити істинність фахових знань, які йому подаються викладачем хореографії чи у навчальній літературі, оскільки йому нерідко бракує попередніх знань або практичного досвіду. Через те йому доводиться спочатку засвоювати можливе як дійсне, ймовірне як вірогідне [6, с. 185].

Слід також враховувати, що здобувач може віддавати перевагу ірраціональній вірі без будь-яких доказів у випадках, коли він не в змозі засвоїти надмірно складні або недоступні йому фахові знання. У цьому випадку великого значення набуває встановлення довіри до викладача хореографічних дисциплін. Він виступає носієм відповідних знань і переконань, тож відбувається безумовне прийняття їх за очевидні без перевірки власним практичним чи пізнавальним досвідом [2, с. 121].

Ще однією важливою умовою формування професійних переконань майбутнього педагога-хореографа є **наближення змісту фахової методичної підготов-**

ки до виробничої (викладацької) практики. Тобто, зміст навчальних хореографічних занять, особливо з фахових методик, повинен бути максимально наближений до викладацької практики і, по можливості, моделювати їх наступну педагогічну діяльність, озброювати первинним досвідом організації художньо-творчої діяльності вихованців.

Це розвиватиме у здобувачів-хореографів здатність актуалізувати фахові знання та уміння для вирішення професійних завдань, долати консерватизм мислення; сприятиме виробленню творчого стилю діяльності та спілкування, накопиченню власного досвіду викладацької діяльності. Тому художньо-творча діяльність самих здобувачів має стати основою їхньої хореографічної освіти.

При цьому, майбутні викладачі хореографії мають виступати активними суб'єктами навчального процесу, які у власній хореографічній діяльності, відповідно до своїх індивідуальних особливостей, зі своїм, можливо невеликим, але унікальним досвідом пізнають закономірності хореографічного мистецтва, його історію та теорію, по-своєму аналізуючи й інтерпретуючи сприйняті хореографічні твори та засвоєну інформацію [6, с. 191].

Один з можливих прийомів наближення змісту фахової методичної підготовки до викладацької практики – використання педагогічних фактів, які б підтверджували методичні положення. Приклади із педагогічного досвіду роботи викладача закладу вищої освіти не тільки оживляють процес навчання, а й допомагають здобувачам глибше засвоїти фахові методичні положення.

Органічно вплітаючись у лекцію чи бесіду, педагогічні факти такого роду опосередковано, непомітно для здобувачів-хореографів сприяють їх причетності до викладацької практики, розвивають стійкі стимули позитивного ставлення до професії педагога-хореографа. Навчальний матеріал, поданий під кутом зору його необхідності для подальшої роботи у мистецьких закладах освіти, танцювальних студіях чи хореографічних колективах, як правило, глибше і міцніше засвоюється здобувачами [6, с. 192].

Сьогодні українська педагогічна система перебуває на етапі кардинальних змін і характеризується інтегративними процесами по зближенню з освітніми системами країн зарубіжжя. Модернізація вітчизняної освіти та її входження в європейський простір висуває нові вимоги до підготовки фахівців. Сьогодні важливим є не тільки об'єм знань та практичних умінь, які отримуються випускником закладів вищої освіти, а й формування у нього умінь ними оперувати, його професійними переконаннями.

Висновки і перспективи подальших розвідок. Сучасні тенденції у розвитку системи вищої освіти України вимагають постійного перегляду концептуальних підходів до підготовки кваліфікованих фахівців у галузі хореографічного мистецтва. Шляхи формування творчої, активної, креативної особистості, здатної самостійно робити вибір, реалізовувати поставлені цілі, усвідомлено оцінювати свою діяльність – це ті пріоритети, які визначають концептуальні положення сучасної хореографічної освіти.

Завдання формування професійних переконань майбутніх викладачів хореографії на сьогодні цілеспрямовано не вирішується, не знаходить відображення у змісті навчальних програм з фахових дисциплін. Не сприяє цьому і усталена практика професійної підготовки майбутніх педагогів-хореографів, за якої здобувачі вивчають фахові і психолого-педагогічні дисципліни у своїй більшості відірвано одне від одного.

Перспективу подальших розвідок вбачаємо у теоретичному обґрунтуванні необхідності інтеграції педагогічного, художнього та естетичного у цілісному процесі фахової підготовки задля формування професійних переконань майбутніх викладачів хореографії у закладах вищої освіти. Внесення до навчально-виховного процесу суттєвих змін, пов'язаних із визначенням такого змісту фахової підготовки, який в усіх своїх аспектах (теоретичному, практичному, психологічному) забезпечуватиме проникнення у сутність певного педагогічного явища, сприятиме досягненню істинності фахових знань, посиленню ролі теоретичних узагальнень, фундаментальних ідей і понять, які відображають методологію хореографічної освіти.

Література

1. Закон України про освіту. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
2. Конверський А. Є. Сучасна логіка (класична і некласична): підручник. Київ: ЦУЛ., 2020. 294 с.
3. Концепція «Нова українська школа». URL: <https://mon.gov.ua/ua/tag/nova-ukrainska-shkola>
4. Мартиненко О. Підготовка фахівця-хореографа в контексті розвитку сучасної освіти в Україні: зб. наук. праць Уманського державного університету. Вип. 3, 2019. С. 127–136.
5. Розвиток творчого потенціалу майбутніх фахівців мистецьких дисциплін як фактор їх професійної самореалізації: колективна монографія/Мартиненко О. В. та інші; за ред. А. І. Омельченко. Мелітополь: Видавн. Будинок Мелітопольської міської друкарні, 2019. 361 с.
6. Ростовська Ю. О. Професійні переконання майбутніх викладачів хореографії як якісна характеристика майбутнього педагога/Мистецтво та освіта у світовому культурному просторі XXI століття: монографія за редакцією проф. Черкасова В. Ф., упорядник проф. Михайличенко О. В./LAP LAMBERT Academic Publishsng. 2024. С. 176-202.

References

1. Zakon Ukrainy pro osvitu: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>
2. Konverskyi A. Ye. Suchasna lohika (klasychna i neklasychna) : pidruchnyk. K. TsUL., 2020. 294 s.
3. Kontseptsiiia «Nova ukrainska shkola»: <https://mon.gov.ua/ua/tag/nova-ukrainska-shkola>
4. Martynenko O. Pidhotovka fakhivtsia-khoreohrafa v konteksti rozvytku suchasnoi osvity v Ukraini: zb. nauk. prats Umanskoho derzhavnoho universytetu. Vyp. 3, 2019. S.127-136.
5. Rozvytok tvorchoho potentsialu maibutnikh fakhivtsiv mystetskykh dystsyplin yak faktor yikh profesionalnoi samorealizatsii: kolektyvna monohrafiia/Martynenko O. V. ta inshi; za red. A. I. Omelchenko. Melitopol: Vydavn. Budynok Melitopolskoi miskoi drukarni, 2019. 361 s.
6. Rostovska Yu. O. Profesiini perekonannia maibutnikh vykladachiv khoreohrafii yak yakisna kharakterystyka maibutnoho pedahoha/Mystetstvo ta osvita u svitovomu kulturnomu prostori KhKhl stolittia: monohrafiia za redaktsiiei prof. Cherkasova V. F., uporiadnyk prof. Mykhailychenko O. V./LAP LAMBERT Academic Publishsng. 2024. S. 176-202.

Rostovska Y.

Candidate of Science in Pedagogy,
Docent at the Department of Music Pedagogy and Choreography
Nizhyn Mykola Gogol State University
yarostovska@gmail.com
orcid.org/0000-0002-0910-117X

CONDITIONS FOR THE FORMATION OF PROFESSIONAL BELIEFS IN FUTURE CHOREOGRAPHY EDUCATORS DURING PROFESSIONAL TRAINING IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

In recent years, Ukraine's system of higher choreographic education has been markedly reshaped in response to evolving cultural and educational strategies. As the field of arts education enters a new phase of development, there is a growing demand for choreography professionals who embody both creative individuality and advanced expertise. In this context, the issue of forming the professional culture of future choreography educators becomes particularly relevant, with the system of professional beliefs being one of its key components.

The article highlights that the professional culture of a choreography teacher is considered as an integrated and personally shaped concept, based on the combination of three closely interrelated components: pedagogical, professional, and general cultural. These

elements do not operate in isolation but exist in constant interaction, mutual influence, and interdependence, forming the ideological and value-based foundation of pedagogical practice.

A dance educator interprets and responds to new professional knowledge through the lens of their personal and professional beliefs. The formation of such beliefs is primarily achieved by enriching future choreographers with professional knowledge and performance skills that shape their intellectual and emotional attitude toward this knowledge as meaningful and true. This process also involves developing stable professional views and confidence in the correctness of one's ideas and actions. An essential factor is fostering an internal motivation for choreographic activity, aligned with the learner's personal value system. In this way, a holistic integration of knowledge, belief, and practical action is achieved – an indicator of a well-developed professional identity in a future dance educator.

It is noted that the key conditions for the development of professional beliefs in future educators include a conceptual, dialectical, and thorough approach to professional training; the use of educational technologies for proving and disproving, as well as for the argumentation and critique of methodological principles; achieving a unity between reasoning and belief during the process of mastering professional knowledge; and aligning the content of professional training with practical work experience.

Key words: choreographic education, choreography educator, professional culture, professional beliefs, professional training.